

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3265/2022

Рев 5498/2022

07.09.2022. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бранислав Вукосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Мира Милосављевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6387/18 од 24.10.2019. године и решења Апелационог суда у Београду Гж 6387/18 од 17.11.2021. године, у седници одржаној 07.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 6387/18 од 17.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6387/18 од 24.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 570/2012 од 20.02.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му плати на име дуга новчани износ од 100.000 евра са затезном каматом по стопи коју прописује Европска централна банка у Бриселу за период од 08.11.2009. године, као дана падања у доцњу закључно са 24.12.2012. године и затезном каматом утврђеном на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, прописане Законом о затезној камати за период од 25.12.2012. године до коначне исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да тужиоцу плати на име дуга новчани износ од 110.668 УСД са домицилном каматом на износ од 80.000 УСД почев од 08.11.2010. године, као дана падања у доцњу до коначне исплате и на износ од 30.668 УСД (износ исправљен решењем првостепеног суда П 570/2012 од 11.01.2021. године) почев од 21.11.2012. године, као дана подношења тужбе до коначне исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу који се односи на споредну тражбину којим је тражено да суд туженог обавезе да му плати домицилну камату на износ од 30.668 УСД (износ исправљен решењем првостепеног суда П 570/2012 од 11.01.2021. године), почев од 08.11.2010. године, као дана падања у

доцњу до 21.11.2012. године, као дана подношења тужбе, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име измакле користи и добити исплати новчани износ од 105.656 евра са затезном каматом по стопи коју прописује Европска централна банка у Бриселу за период од 01.10.2014. године до коначне исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је предлог туженог да се прекине парнични поступак који се води пред Вишим судом у Београду у предмету П 570/2012 до правноснажног окончања кривичног поступка који се води пред Првим основним судом у Београду у предмету К 3505/12, као неоснован. Ставом шестим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 195.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6387/18 од 24.10.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставовима четвртим и шестом изреке и предмет у том делу враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у односу на став први изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са неблагоприятном допуном ревизије од 02.03.2020. године.

Решењем Вишег суда у Београду П 570/2012 од 11.01.2021. године, ставом првим изреке исправљена је првостепена пресуда, тако што је у ставу другом и трећем изреке, уместо погрешног износа „38.668 УСД“ означен тачан износ од „30.668 УСД“. Ставом другим изреке, одлучено је да у преосталом делу наведена првостепена пресуда остаје у свему непромењена.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 6387/18 од 17.11.2021. године, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца, изјављена против ставова првог и другог изреке првостепене пресуде, исправљене наведеним решењем првостепеног суда П 570/2012 од 11.01.2021 године.

Против наведеног решења другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију (насловљена као допуна ревизије), због битних повреда одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 6387/18 од 17.11.2021. године, дозвољена по члану 420. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...55/14), док ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6387/18 од 24.10.2019. године није дозвољена.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Побијаним решењем другостепеног суда одбачена је жалба тужиоца као недозвољена, изјављена против ставова првог и другог изреке првостепене пресуде, исправљене решењем првостепеног суда П 570/2012 од 11.01.2021 године, јер тужилац нема правног интереса да у делу којим је његов тужбени захтев усвојен, жалбом побија првостепену пресуду. Првостепеном пресудом у ставовима првом и другом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца за главно потраживање на име дуга, са затезном каматом чије су стопе и каматни период ближе означени у тим ставовима изреке.

По одредби члана 378. став 3. ЗПП, жалба је недозвољена ако је жалбу изјавило лице које нема правни интерес за изјављивање жалбе.

У конкретном случају, ставовима првим и другим изреке првостепене пресуде усвојен је тужбени захтев тужиоца у целини у погледу главног потраживања и одлучено је о затезној камати, као споредном потраживању. Тужилац је првостепену пресуду у наведеном делу побијао жалбом, према разлозима жалбе због погрешне примене материјалног права у погледу одлуке о камати на износе главног дуга (споредно потраживање). Како је тужбени захтев за главно потраживање усвојен у целини са затезном каматом по одређеној стопи и за одређени каматни период, то је правилно становиште другостепеног суда да тужилац нема правни интерес да жалбом побија првостепену пресуду у делу у ком је успео у спору. У случају да је суд пропустио да одлучи о делу захтева за камату у погледу каматног периода и висине каматне стопе, тада је у смислу члана 356. ЗПП, тужилац могао у року од 15 дана од дана достављања пресуде предложити парничном суду да се изврши допуна пресуде. Следом наведеног, а имајући у виду да је жалба недозвољена ако је жалбу изјавило лице, које нема правни интерес за изјављивање жалбе, правилно је другостепени суд одбацио жалбу тужиоца, изјављену против ставова првог и другог изреке првостепене пресуде.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Ревизија тужиоца изјављена против правноснажне пресуде донете у другом степену (став први изреке), није дозвољена на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Према члану 28. ЗПП ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Побијаном пресудом у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке, којим је делимично одбијен тужбени захтев тужиоца за тражену камату на износ главног дуга у одређеном временском периоду. Како се ревизијом тужиоца побија одлука другостепеног суда о

споредном потраживању (камата), то ревизија није дозвољена, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Приликом одлучивања о благовремено изјављеној ревизији против другостепене пресуде није разматрана допуна ревизије од 02.03.2020. године, јер је упућена суду по истеку законског рока за изјављивање тог правног лека (члан 403. став 1. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић